

«**A**gents de la comissaria de policia de Benidorm es troben en aquests moments a la nostra emissora per executar l'ordre de tancament decidida per la Direcció General de Mitjans de Comunicació... És per això que, a partir d'aquests moments, no podrem continuar l'emissió de la nostra programació habitual.» El comiat als més de dotze mil oïdors que ens calculen només és temporal. Contra la decisió de la Direcció General de Mitjans de Comunicació s'interposarà el corresponent recurs. No diem, per tant, adéu. Només fins després.»

Amb aquest comunicat, llegit per la locutora Pepa Marqués, Ràdio Canfali tancava tot un any de treball. Des del mes d'abril de 1985, aquesta emissora, durant 24 hores al dia, havia fet una tasca periodística sense precedents a la comarca de la Marina Baixa, gran part de la qual es desenvolupava en valencià. A les dotze hores del dia 11 d'abril tot aquell treball acabava. Dos funcionaris de la Generalitat, Consuelo Vacas i Jaime Masip, acompanyats de dos funcionaris del Cos Superior de Policia, penetren en les instal·lacions de l'emissora. «Venim a tancar». És tota l'explicació que donen. En cap moment no presenten credencials ni ordre judicial.

¿Per què ràdio Canfali?

És ben cert que Ràdio Canfali no disposa de la corresponent llicència administrativa. Però també ho és que, mentre la radiodifusió ha estat competència del poder central, l'emissora benidormina ha estat tolerada. Això ens comenta Manuel Esquembre Banyuls, director de Ràdio Canfali: «Els motius del nostre tancament són clars i evidents per a nosaltres. Es redueixen a tres.

Primer: La línia informativa independent d'edicions Canfali (Esquembre és propietari, entre altres, del diari *Canfali-Marina Baixa*), davant del treball públic de les autoritats locals «socialistes» —Esquembre, quan parla dels socialistes de Benidorm ho fa sempre entre cometes—, que al nostre entendre no ho són. Són oportunistes,

RÀDIO CANFALI, CLAUSURADA PEL GOVERN VALENCIÀ

La Generalitat precinta

Ràdio Canfali, l'emissora independent de la Marina Baixa, amb una audiència estimada en 12.000 oïdors, ha estat clausurada, per «manca de llicència», amb una ordre de la Generalitat valenciana.

Joan de Bustos

Dalt, instal·lacions de Ràdio Canfali. Baix, una unitat mòbil.

que es van enganxar al carro del PSOE en el moment de l'arribada de la democràcia. De fet, cap dels càrrecs locals socialistes no va pertànyer als moviments cívics i ciutadans que hi havia a Benidorm en temps de la Dictadura. Els qui es jugaven el tipus aleshores no gaudeixen ara de cap càrrec. I és aquesta línia independent la que ens obliga a dir que, per exemple, a la Colònia Madrid s'han fet obres d'infraestructura que van eixir a subhasta per valor de 120 milions de pessetes, es van adjudicar en 80 milions, però les contribucions especials que s'han passat han estat per valor de 120 milions.

Segon: La relació que hem descobert entre el diputat socialista a les Corts Valencianes, Joan Pastor, i l'exploració de la plaça de bous de Benidorm, de propietat municipal.

Tercer: Nosaltres, durant la campanya de l'OTAN, vam donar espai a qualsevol grup extraparlamentari o minoritari per a defensar la posició del «no». Tots han passat pels nostres micròfons. Sense excepció.»

Aquest punt mereix un tractament especial. Només començar la campanya —segons el seu director—, una molt alta autoritat provincial va fer arribar a Ràdio Canfali l'advertència que, ja que eren tolerats, no donassen lloc en els seus espais a partits que no tinguessen representació parlamentària a les Corts de Madrid. Malgrat tot, això no impedeix als socialistes fer un contracte de publicitat per valor de 50.736 pessetes per tal d'incloure, en una emissora, no hem d'oblidar-ho, «il·legal», falques publicitàries de la campanya a favor del «sí».

La raó, molt senzilla. Al mes de juny de 1985, l'Estudi General de Mitjans de Comunicació reconeix a Ràdio Canfali una audiència mitjana de 4.000 persones, que esdevenen 12.000 a l'estudi fet a l'octubre del mateix any, la qual cosa la posa al davant de totes les emissores de la Marina Baixa. Fins i tot, el senyor Valenzuela, president de la Diputació Provincial d'Alacant, «ha utilitzat» els micròfons de l'emissora «il·legal». ¿Diran que han utilitzat una emissora «il·legal» per raons d'estat?

Per a Esquembre, la situació és cla-

ra: «Hem de començar a cantar un rèquiem per la llibertat d'expressió. Les ràdios lliures, la premsa lliure, no interessen. A més, no tinc més remei que pensar que hi ha un quart motiu per al tancament: la nostra utilització del valencià. Nosaltres fem una programació de vuit hores en valencià. Sempre hem defensat la nostra cultura i la nostra llengua. Fins i tot, els professors de valencià de l'institut connecten amb nosaltres a l'hora de fer les classes».

«La Generalitat tindrà la resposta dels vertaders motius del tancament. Però el nostre govern sabrà que, actualment hi ha, només en les comarques del sud, 18 emissores que emeten sense llicència. Entre les més conegudes, La Voz del Marquesado, de Dénia, i Ràdio Costablanca, de Guardamar. No cal dir que la seua programació és en castellà.»

Pepa Marqués i Maria Giner, responsables de la programació en valencià de Ràdio Canfali, estan desolades. Elles no volen pensar ni per un moment que siga la utilització del valencià a Benidorm un dels motius del tancament.

«Els nostre programa s'emetia de 8 a 2. El nivell d'audiència era màxim i l'estructuraven en àrees. Així, una de les seccions més populars era el «Par-

le vosté», on la gent del poble cridava comentant coses de la vida municipal que, des del seu punt de vista, no funcionaven bé. Així mateix, entre d'altres persones, han passat pel nostre programa Rafael Alemany, Lidia Falcò, Cristina Almeida, Manuel Benedito (regidor socialista de Comerç de l'Ajuntament de Benidorm i únic que els ha prestat suport), Lluís Colombo i un llarg etcètera.»

Un cas curiós és Pep Baiona, responsable del programa en valencià «Benidormeries»: «Abans de Ràdio Canfali només hi havia Ràdio Benidorm (emissora que emet en anglés, holandés, alemany i totes les llengües de la terra llevat del valencià), i vaig adreçar-me a ells per tal d'oferir-los la possibilitat de fer un programeta en valencià. Bé. Em van mirar com si fos marcià, com si els hagués ofès la proposta. Ara les coses han canviat, han estat ells els que s'han adreçat a mi per a refer-me-la.»

Ràdio Benidorm és l'altra part en conflicte. Aquesta emissora ha passat d'una mitjana de 12.000 oïdors a 4.000, just al contrari que Ràdio Canfali, i clar, açò cou. Però Esquembre només assenyalava un culpable: «La pressió a la Generalitat per al nostre tancament ve, exclusivament, per part de l'Ajuntament, i en concret, els res-

ponsables en són Catalán Chana (alcalde de Benidorm) i Angel de la Fuente (regidor d'Urbanisme i amo de la política municipal, segons el mateix Esquembre). De fet, només començar les emissions, aleshores ja van pressionar davant del governador per aconseguir el nostre tancament. A més, mai no ens han felicitat pel fet de fer una emissora en valencià, però no només l'Ajuntament, tampoc la Conselleria d'Educació, ni el Servei Territorial d'Alacant. De tota manera, ens cap la satisfacció d'haver rebut felicitacions i la solidaritat d'ajuntaments com els de la Vila Joiosa, Sella, Finestrat, Relleu, Polop, Tàrbena, Beniàrdà...»

En l'altra part del conflicte, Maria Garcia Lliberós, directora general de Mitjans de Comunicació Social de la Generalitat, argumenta: «Hi ha una denúncia, de Ràdio Benidorm. Hi ha, també, un expedient. Aquest és l'únic motiu del tancament. És cert que també hi ha més emissores en una situació il·legal. I nosaltres actuem i actuarem sempre que hi haja una denúncia. Ràdio Canfali no tenia autorització administrativa. El contingut de la programació i la llengua en què emetia no han tingut res a veure en el tancament. I qualsevol pot consultar l'expedient i comprovar tots aquests punts.» □

XV PREMIS OCTUBRE Edicions Tres i Quatre València, 1986

Una vegada més, l'Editorial Tres i Quatre convoca els Premis Octubre, de narrativa, poesia i assaig, que enguany arriben ja a la XV edició. Per celebrar aquest esdeveniment, hem augmentat la dotació del premi de narrativa de 500.000 a 1.000.000 de pessetes. Les bases de la convocatòria, que ja han estat publicades, les podríem resumir així:

- Les obres aspirants, que cal que siguen escrites en català, s'hauran de presentar mecanografiades i per quintuplicat, abans del 15 de setembre de 1986, als locals de l'Editorial Tres i Quatre.
- Els originals hauran de ser inèdits i no premiats en cap altre concurs.
- La composició dels jurats serà anunciada oportunament.
- Les obres premiades seran publicades en les diverses col·leccions de l'Editorial i els originals no premiats seran retornats als autors. D'acord amb el veredict dels jurats, l'Editorial es reserva el dret de publicar alguna de les obres no premiades.

Premi Joan Fuster, d'assaig: per a treballs sobre temes literaris, artístics, històrics, d'investigació, etc., en els quals predomine el caràcter d'interpretació o de teoria sobre l'estrictament erudit. L'import del premi és d'1.000.000 de pessetes (500.000 del premi i 500.000 de la convocatòria anterior, que quedà declarat desert) i correspon als drets de publicació dels primers 6.000 exemplars. Els originals, mecanografiats a doble espai i a una sola cara, hauran de tenir una extensió de 150 a 200 fulls holandesos.

Premi Andròmina, de narrativa: per a obres en prosa narrativa (contes, novel·la, memòries, etc.). L'import del premi és d'1.000.000 de pessetes, i correspon als drets de publicació dels primers 8.000 exemplars. Els originals es presentaran mecanografiats a doble espai i a una sola cara, i hauran de tenir una extensió de 150 a 200 fulls holandesos.

Premi Vicent Andrés Estellés, de poesia: per a treballs que consten d'un o més llibres de poesia, admetent-se la prosa poètica. L'import del premi és de 100.000 pessetes. L'extensió haurà de ser la d'un volum normal de poesia i, en tot cas, no haurà de ser inferior als 30 poemes.

Per a la presentació dels originals, la sol·licitud de les bases i qualsevol altra informació, dirigiu-vos a:

EDICIONS TRES I QUATRE. Moratín, 15, p.-3. Tel.: 351 64 92 -46002-València